
Plenarhandling

A9-0406/2023

6.12.2023

BETÄNKANDE

om genomförande av förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri och vattenbruksprodukter (2023/2049(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Izaskun Bilbao Barandica

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER	3
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	5
BILAGA: ENHETER ELLER PERSONER SOM FÖREDRAGANDEN HAR MOTTAGIT SYNPUNKTER FRÅN	15
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	16
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	17

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

Enligt artikel 48 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter ska kommissionen senast den 31 december 2022 rapportera till Europaparlamentet och rådet om resultaten av tillämpningen av förordningen.

Kommissionen antog denna rapport den 21 februari 2023 och fiskeriutskottet beslutade att utarbeta en genomföranderapport om förordningen.

Den nuvarande förordningen om den gemensamma marknadsordningen antogs i samma paket som översynen av förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken 2013. Vid översynen 2013 gjordes några grundläggande förändringar av hur den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter fungerar. Översynen stärkte särskilt producentorganisationens roll i styrningen av marknaden, samtidigt som flera av marknadsinterventionsåtgärderna avskaffades, t.ex. åtgärderna för ett permanent tillbakadragande av fiskeriprodukter från livsmedelsmarknaden eller förstörelsen av sådana produkter. Producentorganisationer spelar också en viktig roll när det gäller konkurrensreglerna, eftersom det endast är producentorganisationer som är erkända enligt förordningen om den gemensamma marknadsordningen som skulle tillåtas avvika från konkurrensreglerna och få tillgång till särskilda EU-medel som är avsedda för deras åtgärder för att styra marknaden.

Förordningen om den gemensamma marknadsordningen är en integrerad och viktig del av det nätverk av regler som utgör reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt för att säkerställa en väl förvaltd och fungerande marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Den bidrar i hög grad till att säkerställa konkurrenskraft, marknadsstabilitet och öppenhet och till att garantera konsumenterna ett varierat utbud livsmedel som härrör från vatten.

Föredragandens ståndpunkt

Föredraganden välkomnar de framsteg som gjorts i genomförandet av reglerna i den gemensamma marknadsordningen, men anser att det krävs ytterligare insatser för att säkerställa konsumentinformation, förbättra märkningen och öppenheten på marknaden och öka spårbarheten för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Föredraganden har noterat att det i flera rapporter, däribland kommissionens rapport om genomförandet av reglerna i den gemensamma marknadsordningen, konstateras att det saknas en harmoniserad tillämpning av reglerna. Föredraganden anser därför att kommissionen och medlemsstaterna måste göra mer för att få till stånd ett bättre och mer harmoniserat genomförande av förordningen om den gemensamma marknadsordningen. Ett mer harmoniserat genomförande är viktigt för att säkerställa konsumenternas förtroende för de vattenbruksprodukter som släpps ut på den inre marknaden och för att säkerställa lika villkor för fiskare och vattenbrukare i EU.

Föredraganden välkomnar avsikten att lägga fram ett förslag till ramlagstiftning om hållbara livsmedelssystem i syfte att ge konsumenterna ytterligare insyn och information. Det bör säkerställas att en sådan ramlagstiftning inte skapar en ytterligare administrativ börda och att den överensstämmer med det hållbarhetsvillkor som fastställs i annan EU-lagstiftningen.

Föredraganden välkomnar resultatet av förhandlingarna om översynen av förordningen om fiskerikontroll, särskilt de regler som syftar till att stärka spårbarhetsbestämmelserna för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter. Detta kommer att vara en viktig del i säkerställandet av spårbarhetsinformation för de europeiska konsumenterna, och i detta avseende måste kommissionen föreslå ytterligare åtgärder för att se till att denna information når slutkonsumenten på ett enkelt och lättillgängligt sätt.

EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter är ett verktyg för marknadsinformation om EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor, som utvecklats av kommissionen. Det syftar till att öka insynen och effektiviteten på marknaden, analysera dynamiken på EU:s marknader och stödja företagens beslut och beslutsprocesser. EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter möjliggör direkt övervakning av fiskeri- och vattenbruksprodukters volymer, värde och priser, från första försäljningsledet till detaljhandelsledet, inklusive import och export. Data samlas in från EU-länderna, Island, Norge, Förenade kungariket och EU-institutionerna och uppdateras varje dag.

Föredraganden anser att detta verktyg i större utsträckning bör användas av medlemsstaterna för att ytterligare förbättra de data som samlas in inom ramen för instrumentet, eftersom verktyget också skulle kunna användas för att analysera marknaden och särskilt när drastiska förändringar, såsom under covid-19-krisen, inträffar, i syfte att aktivera krisverktyg och alternativ för att stabilisera marknaden.

EU tar tydlig ställning mot IUU-fiske och fler åtgärder krävs för att göra ytterligare framsteg i detta avseende. I dessa insatser mot IUU-fiske är det synnerligen viktigt att förbättra spårbarheten och insynen i leveranskedjan för den vattenbruksbaserade livsmedelssektorn.

Producentorganisationerna har en starkare roll i den nuvarande förordningen om den gemensamma marknadsordningen och därför är det viktigt att organisationer som redan existerar i medlemsstaterna och som fyller liknande roller som producentorganisationer erkänns. Reglerna för den gemensamma marknadsordningen ska underlätta styrningen av marknaden, särskilt för fiskare och vattenbrukare, och inte tvinga fram strukturella förändringar i organisationer som företräder dem och försörjningskedjan enbart för att passa en gemensam EU-definition.

Föredraganden anser därför att kommissionen bör lyssna på Europaparlamentets upprepade uppmaning om att kriterierna för erkännande av producentorganisationer måste anpassas så att de bättre passar alla de olika organisationer i medlemsstaterna som i stor utsträckning utför uppgifter som omfattas av en producentorganisationens mål. Exempel på sådana organisationer som bör erkännas är *Cofradías* och *Prud'homie de pêche*.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförande av förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri och vattenbruksprodukter (2023/2049(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000¹, och av dess genomförande,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 349,
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet av den 21 februari 2023 *Genomförande av förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter* (COM (2023)0101),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020)0381),
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2021 om en från jord till bord-strategi för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem²,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2023 om läget för det småskaliga fisket i EU och framtidsutsikter³,
- med beaktande av resultatet från förhandlingarna om förordningen om fiskerikontroll,
- med beaktande av 2020 års rapport från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) om kriterier och indikatorer för att införliva hållbarhetsaspekter för fisk- och skaldjursprodukter i handelsnormerna inom ramen för den gemensamma marknadsordningen (STECF-20-05),
- med beaktande av 2021 års särskilda Eurobarometerundersökning 515 om EU:s konsumentvanor när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 maj 2022 *Sätta människorna främst, säkra hållbar tillväxt för alla och ta tillvara potentialen i EU:s yttersta randområden* (COM(2022)0198),

---

¹ EUT L 354, 28.12.2013, s. 1.

² EUT C 184, 5.5.2022, s. 2.

³ EUT C 214, 16.6.2023, s. 150.

- med beaktade av artikel 54 i arbetsordningen och artikel 1.1 e i och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av rapporten från den rådgivande nämnden för marknader⁴ av den 30 mars 2022 om kommissionens rapport *Genomförande av förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter* (COM (2023)0101),
- med beaktande av rapporten från den rådgivande nämnden för marknader⁵ av den 8 maj 2023 *Improving the Labelling Legislation for Plant-Based Imitation of Fisheries and Aquaculture Products*,
- med beaktande av fiskeriutskottets betänkande (A9-0406/2023), och av följande skäl:
  - A. I sin resolution om strategin Från jord till bord betonade parlamentet att goda spårbarhetsmekanismer som tillgodoser konsumenternas efterfrågan genom att tillhandahålla information om var, när, hur och vilken fisk som har fångats eller odlats, även för produkter som importeras från länder utanför EU, är avgörande för att säkerställa livsmedelssäkerhet, garantera insyn för konsumenterna, bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) och uppnå målen i den gröna given och målen för hållbar utveckling.
  - B. Den nyligen reviderade förordningen om fiskerikontroll innehåller betydande förbättringar av spårbarhetsreglerna för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter. Dessa regler kommer att genomföras gradvis efter en övergångsperiod – två år för färska och frysta produkter och fem år för bearbetade produkter – och kommer att säkerställa att konsumenterna får korrekt information. Förbättrad märkning kommer att vara ett verktyg som bidrar till att bekämpa IUU-fiske och säkerställa rättvis konkurrens.
  - C. Mer än tre fjärdedelar av de svarande i 2021 års särskilda Eurobarometerundersökning 515 anser att fångst- eller produktionsdatum bör anges på etiketten för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter.
  - D. Genomförandet av den gemensamma marknadsordningen visar på ett lågt utnyttjande i samband med inrättandet av fiskeriproducentorganisationer på grund av den komplexa ramen för inrättande och erkännande i medlemsstaterna och den finansiella och rättsliga osäkerheten när det gäller det ekonomiska stödet och åtgärdernas stödberättigande. Hindren för andra organisationer som *Cofradías* och *Prud'homie de pêche* bör också åtgärdas.
  - E. Verksamhetsvillkoren i de yttersta randområdena kräver unika och lämpliga lösningar för att möta utmaningarna i fråga om lokalt driven utveckling och livsmedelsberoende.

⁴ Den rådgivande nämnden för marknader, [2022 Report on the functioning of the Common Market Organisation \(CMO\)](#), 30 mars 2022.

⁵ Den rådgivande nämnden för marknader, [Improving the Labelling Legislation for Plant-Based Imitation of Fisheries and Aquaculture Products](#), 8 maj 2023.

Inledning

1. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma marknadsordningen utgör en integrerad del av den gemensamma fiskeripolitiken vid sidan av bevarande- och finansieringsåtgärder och är avgörande för att uppnå deras mål.
2. Europaparlamentet betonar att 2013 års översyn av förordningen om den gemensamma marknadsordningen resulterade i en övergång från vissa interventionstyper till en strategi som är mer inriktad på den långsiktiga marknaden, med fokus på utveckling och innovation inom sektorn och utan tillräckligt beaktande av den särskilda situationen för de regioner som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

Branschorganisationer

3. Europaparlamentet anser att producentorganisationer och branschorganisationer är ryggraden i fiskeri- och vattenbrukssektorn, eftersom de stöder den dagliga förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken och möjliggör ett gemensamt genomförande på producentnivå, säkerställer en försörjning av hälsosamma proteiner samt bevarar den ekonomiska verksamheten och kustområdenas kulturarv.
4. Europaparlamentet anser att producentorganisationerna och branschorganisationer har en nyckelroll när det gäller att bidra till att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, och därför måste de stödjas och stärkas ytterligare. Parlamentet konstaterar att det är viktigt att fortsätta att uppmuntra främjande, inrättande och konsolidering av producentorganisationer och branschorganisationer i hela EU, inbegripet bättre ekonomiskt stöd (som varierar från en medlemsstat till en annan), särskilt i medlemsstater där primärproduktionen till stor del har förblivit fragmenterad (vattenbruk, skaldjursplockare, småskaligt fiske). Parlamentet anser att en stark närvaro av producentorganisationer och branschorganisationer är avgörande för att öka välbefindandet i kust- och ösamhällen, skydda den marina miljön och stärka yrkesfiskarnas och vattenbruksproducenternas ställning i leveranskedjan och främja hållbart fiske och vattenbruk, särskilt i de yttersta randområdena.
5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens erkännande av att produktions- och saluföringsplaner är avgörande för att bidra till att uppnå målen för den gemensamma marknadsordningen enligt artikel 35 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken och av att en stark närvaro av välfungerande producentorganisationer är en avgörande faktor. Parlamentet noterar dock att mer måste göras för att stödja producentorganisationernas dagliga arbete med att genomföra produktions- och saluföringsplanerna och för att säkerställa konkret tillgång till finansiering för alla producentorganisationer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utarbeta uppdaterade vägledningsdokument för personalen i detta avseende samt åtgärder för att underlätta marknadstillträdet för alla flottsegment.
6. Europaparlamentet konstaterar att väl fungerande producentorganisationer och branschorganisationer i allmänhet har framgångsrika åtgärder och insatser, men noterar att det fortfarande saknas producentorganisationer och branschorganisationer som särskilt organiserar småskaliga fiskare, skaldjursplockare och vattenbrukare, särskilt i de yttersta randområdena. Parlamentet noterar att ekonomiska hinder i vissa medlemsstater skapar svårigheter, särskilt för det småskaliga segmentet. Parlamentet noterar att de

nuvarande producentorganisationerna för vattenbruk har varit särskilt framgångsrika i sin marknadsförings- och kommunikationsverksamhet.

7. Europaparlamentet välkomnar kommissionens erkännande av att finansiering och inrättande av strukturer för att dela och organisera det ekonomiska stödet till gränsöverskridande yrkesorganisationer är en nyckelfråga. Parlamentet konstaterar att detta är särskilt relevant för den diversifierade sektorn för småskaligt kustfiske, som utgör majoriteten av EU:s flotta.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla lämpligt administrativt och ekonomiskt stöd för att inrätta och driva nya producentorganisationer, i synnerhet för småskaligt kustfiske, och särskilt framhålla deras sociala och kulturella betydelse, och att underlätta genomförandet av bestämmelserna om deras erkännande.
9. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att förbättra enhetligheten i de nationella myndigheternas stöd till producentorganisationer och att i största möjliga utsträckning minska befintliga luckor och skillnader inom EU, bland annat när det gäller finansieringen av produktions- och saluföringsplaner, i syfte att säkerställa mer lika villkor för producentorganisationer. Parlamentet begär att kommissionen fortsätter att stödja medlemsstaterna i detta avseende.
10. Europaparlamentet anser att det för närvarande finns organisationer i medlemsstaterna som utför uppgifter och funktioner som faller inom producentorganisationernas och branschorganisationernas ansvarsområde, men att dessa organisationer, däribland *Prud'homie de pêche* och *Cofradías*, inte kan betraktas som producentorganisationer enligt förordningen om den gemensamma marknadsordningen. Parlamentet anser att dessa organisationer spelar en viktig roll för den lokala resursförvaltningen, fördelningen av kvoter och hanteringen av frågor som rör bevarande av fiskbestånd, främjande och bevarande av traditionella produkter, särskilt i vissa kustsamhällen.
11. Europaparlamentet anser att dessa organisationer bör erkännas enligt förordningen om den gemensamma marknadsordningen så att de får samma rättigheter, inbegripet ekonomiskt stöd, och ansvar som producentorganisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder i detta avseende i samordning med de berörda medlemsstaterna, bland annat genom att vid behov överväga att anpassa reglerna för den gemensamma marknadsordningen i enlighet med detta och se till att det finns lämpliga system för att kontrollera att producentorganisationernas funktion överensstämmer med tillämpliga regler.
12. Europaparlamentet noterar att covid-19-krisen ledde till att de flesta försäljningskanaler för färska vattenbruksprodukter plötsligt stängdes, inbegripet i de yttersta randområdena, vilket gjorde det lämpligt att återinföra möjligheten att använda lagringsstödmekanismer och att utvidga dessa till att omfatta producentorganisationer inom vattenbruk och musselodling.

Gemensamma handelsnormer

13. Europaparlamentet påminner om att många av handelsnormerna i 2013 års förordning om den gemensamma marknadsordningen är från 1980- och 1990-talen. Parlamentet noterar att enligt kommissionens utvärdering har dessa normer i allmänhet varit relevanta och effektiva och har tillfört ett mervärde.

14. Europaparlamentet påpekar att kommissionens utvärdering och de underliggande samråden identifierade möjligheter att förenkla, rationalisera och modernisera normerna. Parlamentet noterar att den också fann en relativt låg nivå av övervakning från de nationella myndigheternas sida när det gäller att säkerställa efterlevnaden av normerna, och att det därför är viktigare än någonsin att harmonisera lagstiftningen om övervakning och inspektioner i alla medlemsstater.
15. Europaparlamentet anser att handelsnormer för vattenbruksprodukter som släpps ut på EU-marknaden, oavsett ursprung, bör följa harmoniserade standarder för miljömässig och social hållbarhet. Parlamentet begär att dessa standarder ska ingå i handelsavtal och åtgärder som antas inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, eftersom det är viktigt att se till att aktörerna har lika villkor och att EU:s producenter inte missgynnas på marknaden på ett otillbörligt sätt. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att utnyttja certifieringens potential, särskilt skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och deras fördelar när det gäller miljömässig hållbarhet, i syfte att främja vattenbruksprodukter.
16. Europaparlamentet betonar att kommissionen i sin utvärdering identifierade brister i den befintliga ramen när det gäller dess förmåga att uppnå målen i förordningen om den gemensamma marknadsordningen.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sina insatser för att upptäcka fall av bristande efterlevnad av lagstiftningen och att säkerställa lika villkor i alla medlemsstater. Parlamentet föreslår särskilt att god praxis när det gäller genomförande och efterlevnad av lagstiftningen om saluföring och skydd av ekosystem ska beaktas.
18. Europaparlamentet påpekar att det är mycket viktigt att handelsnormerna för alla produkter som saluförs i EU anpassas och uppdateras i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens krav och mål, i syfte att främja rättvis konkurrens och tydlighet mellan alla aktörer, vilket är avgörande för att betona integreringen av sociala och miljömässiga riktmärken för att säkerställa global hållbarhet. Parlamentet noterar i detta sammanhang att särdragen på marknaderna i de regioner som avses i artikel 349 i EUF-fördraget ska beaktas.

Konsumentupplysning

19. Europaparlamentet är ense om att för att den gemensamma marknadsordningen till fullo ska kunna uppnå sina mål måste de behöriga myndigheterna se till att konsumenterna via marknadsförings-, saluförings- och utbildningskampanjer informeras om de närings- och hälsomässiga och hållbarhetsrelaterade fördelarna med att äta fiskeri- och vattenbruksprodukter, mångfalden av tillgängliga fiskarter samt vikten av att förstå den information som finns på etiketterna, samtidigt som man måste undvika att konsumenterna vilseleds och garantera anpassningen till EU:s livsmedelssystem. Parlamentet anser att för att konsumenterna ska kunna göra välgrundade val bör de få tydlig och heltäckande information om de produkter som säljs på EU-marknaden, och denna information bör följa samma regler, oavsett produkternas ursprung och produktionsmedel.
20. Europaparlamentet betonar att STECF föreslog att förbättra konsumentinformationen genom att inkludera mer detaljerad information om fångstområde, fiskeredskap och produktionsmetoder i den gemensamma marknadsordningen. Parlamentet uppmanar

därför kommissionen att överväga att stärka handelsnormerna för att inkludera mer information på etiketterna om bland annat ingredienserna, det geografiska fiskeområdet och fiskeredskapen samt fångstdatum, utan att lägga till onödiga administrativa bördor för producenter och producentorganisationer. Parlamentet anser att regelbundna översyner bör genomföras för att säkerställa efterlevnad och bedöma dessa harmoniserade standarders effektivitet, eftersom detta kommer att bidra till att identifiera områden där förbättringar kan göras och säkerställa att standarderna förblir relevanta och uppdaterade.

21. Europaparlamentet anser att konsumenterna tydligt bör kunna identifiera produkternas ursprung, med tanke på att denna information i allt högre grad värdesätts av de europeiska konsumenterna och uppmuntrar dem att konsumera lokala livsmedel som produceras eller erhålls i deras område. Parlamentet understryker behovet av att ändra det nuvarande systemet för identifiering av fiskeriprodukter per FAO-område, eftersom det inte tydligt eller i detalj anger deras ursprung och kan skapa förvirring.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja och inrätta nya skyddade kvalitetsbeteckningar mot bakgrund av deras kända och bevisade fördelar för EU:s fiskeri- och vattenbruksprodukter, och efterlyser bättre marknadsföring av dessa produkter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att underlätta tillämpningen av kommande regler som i hög grad kommer att gynna dessa kvalitetsstrukturer och i möjligaste mån minska den tid som behövs för att behandla ansökningar.
23. Europaparlamentet anser att spårbarhet och därmed sammanhängande transparensåtgärder är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av tillämpliga regler i den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet anser att om dessa åtgärder stöds av ett korrekt märkningssystem, som borde krävas för bearbetade, färska och konserverade vattenbruksprodukter, kan de garantera att den information som ges till konsumenterna är korrekt, tydlig, fullständig, säker och tillförlitlig. Parlamentet betonar att ett sådant märkningssystem är avgörande för att bekämpa både livsmedelsbedrägerier, inbegripet felmärkning, och IUU-fiske. Parlamentet anser att produkternas spårbarhet måste stärkas och garanteras i alla led i värdekedjan för att inte bara ge ekonomiska och kommersiella fördelar, utan också bidra till insatser för att skydda hälsan. Parlamentet välkomnar i detta avseende införandet av ett fångstintyg för importerade produkter genom den nya förordningen om fiskerikontroll.
24. Europaparlamentet noterar att kommissionen i sina samråd fick rapporter som visade att kraven på obligatorisk konsumentinformation inte hade uppfyllts i vissa medlemsstater. Parlamentet noterar att genomförandet i hela EU anses vara ojämnt och att detta är särskilt tydligt inom vissa segment, såsom fiskhandlare och storhushåll. Parlamentet påminner om att man genom märkningen måste ge en korrekt beskrivning av fiskeriprodukter och icke-fiskeriprodukter och undvika reklam som är skadlig för konsumenterna och fiskarna, särskilt när ersättningsprodukter nämns, eftersom det i många fall används bilder som gör att konsumenterna tror att vissa produkter är fiskeriprodukter trots att de inte är det. Parlamentet är bekymrat över att det i samband med vissa produkter på marknaden, såsom växtbaserade produkter, används termer som utslutande används för fiskeriprodukter, även om dessa inte är fiskeriprodukter. Parlamentet anser att kommissionen närmare bör undersöka denna fråga på grundval av de rapporter som mottagits.

25. Europaparlamentet anser därför att handelsnamnet ”fisk” eller ”fiskart” bör reserveras för fiskeri- eller vattenbruksprodukter av animaliskt ursprung på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att se över den befintliga lagstiftningen om märkning och presentation av växtbaserade produkter som imiterar fiskeri- och vattenbruksprodukter för att se till att konsumenterna får korrekt och exakt information som inte leder till missförstånd och som upprätthåller lika möjligheter på EU-marknaden.

Konkurrensregler

26. Europaparlamentet påminner om att producentorganisationer och branschorganisationer kan undantas från tillämpningen av konkurrensreglerna för att uppnå sina mål, förutsatt att detta sker på vissa villkor, bland annat att deras verksamhet inte leder till en marknadsdelning, inte utesluter konkurrens och inte eliminerar konkurrens.
27. Europaparlamentet noterar att detta undantag är nödvändigt för att tillåta vissa metoder som används av producentorganisationer och branschorganisationer, särskilt i de yttersta randområdena, såsom att kontrollera de kvantiteter som deras medlemmar släpper ut på marknaden, i syfte att stabilisera marknader och priser, uppfylla bevarandekraven och undvika matsvinn. Parlamentet drar slutsatsen att icke-erkända sammanslutningar av producenter (t.ex. kooperativ, *Cofradias*) kanske inte omfattas av undantaget enligt de nuvarande kriterierna för producentorganisationer.
28. Europaparlamentet understryker att omkring 70 % av den fisk och de skaldjur som konsumeras i EU importeras från länder utanför EU, vilket leder till att EU är beroende av denna import för sin konsumtion. Parlamentet betonar att fiske- och vattenbrukssektorn och närliggande sektorer måste vara lönsamma för att dess aktörer ska göra de investeringar som krävs för att bedriva verksamhet, men lönsamhet kan endast uppnås om produkterna är konkurrenskraftiga i förhållande till import från tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att EU:s handelspolitik möjliggör lika villkor mellan EU-produkter och importerade produkter, och att främja konsumtionen av miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbara EU-vattenbruksprodukter.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en dialog med producentorganisationer och andra berörda parter om autonoma tullkvoter.

Marknadsinformation och krishantering

30. Europaparlamentet påminner om att EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter tillhandahåller aktörer inom fiskerisektorn marknadsinformation för att hjälpa dem att bättre förstå marknadstrender. Parlamentet noterar att en särskild webbplats och databas har funnits online sedan april 2013 och att de har varit fullt operativa sedan den reviderade gemensamma marknadsordningen trädde i kraft, vilket gynnar forskningsorgan, intressenter och allmänheten genom att öka tillgången till marknadsinformation och marknadsdata.
31. Europaparlamentet påminner om att EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter tillhandahåller marknadsinformation baserad på den befintliga kombinerade nomenklaturen för EU:s gemensamma tulltaxa. Parlamentet anser att nomenklaturen bör uppdateras för att omfatta nya produktkategorier av fiskeriprodukter

som handlas i ökade volymer i EU, och för att erbjuda mer intuitiva och heltäckande digitala verktyg. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka olika sätt att ytterligare förbättra marknadsinformationen om fiskeri- och vattenbruksprodukter och särskilt förbättra marknadsanalysen genom att skilja mellan olika delar av Europa med olika konsumtionsvanor avseende fiskarter.

32. Europaparlamentet noterar att EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter användes för att utlösa krisåtgärder för att hantera effekterna av covid-19-pandemin.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid nästa översyn av den gemensamma marknadsordningen överväga möjligheten att inrätta en krisreserv eller ett krissystem, inbegripet lagringsstöd, som ett sätt att skydda sektorn från eventuella exceptionella situationer som kan uppstå inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor. Parlamentet påminner om att man nyligen var tvungen att bevilja exceptionellt stöd för att hantera den kris som orsakats av covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa kriterier för att använda sådant stöd och se till att det kan anpassas till de specifika marknadsstörningarna, med utgångspunkt i den krisreservmodell som redan används för andra livsmedelssektorer, och att överväga andra åtgärder som skulle kunna vara till nytta för att lindra allvarliga marknadsstörningar.

Slutsatser

34. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts i genomförandet av reglerna för den gemensamma marknadsordningen. Parlamentet betonar behovet av ytterligare insatser för att säkerställa att konsumenterna är ordentligt informerade, förbättra märkningen, öka marknadstransparensen och öka spårbarheten för fiskeri-, skaldjurs- och vattenbruksprodukter, och för att säkerställa jämställdhets- och ungdomsinkluderande strategier. Parlamentet noterar att vissa medlemsstater har regeringar under statlig nivå som har befogenheter för fiske, skaldjur och vattenbruk, och att detta bör respekteras av kommissionen och andra berörda institutioner för att påskynda genomförandet av den gemensamma marknadsordningen.
35. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna måste anstränga sig mer för att uppnå ett mer enhetligt genomförande av förordningen om den gemensamma marknadsordningen i alla sektorer, genom att ta tillräcklig hänsyn till de särskilda villkor som gäller för marknaderna i de yttersta randområdena. Parlamentet anser att ett mer enhetligt genomförande skulle kunna bidra till att säkerställa konsumenternas förtroende för de vattenbruksprodukter som släpps ut på den inre marknaden, och tjäna målen när det gäller lokalt driven utveckling och livsmedelsberoende i de yttersta randområdena.
36. Europaparlamentet betonar vikten av att involvera alla berörda parter i hela leveranskedjan. Parlamentet understryker i detta avseende det värdefulla arbete som utförs av den tillämpliga rådgivande nämnden för marknader.
37. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram ett förslag till lagstiftningsram för hållbara livsmedelssystem i syfte att öka insynen och ge konsumenterna mer information. Parlamentet betonar att man i förslaget bör erkänna vikten av sunda och hållbara fiskeri- och vattenbruksprodukter, vilket ökar fiskerisektorns värde. Parlamentet understryker att denna nya rättsliga ram måste

inkludera vikten av fiskkonsumtion i en hälsosam kost. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att detta inte skapar en ytterligare administrativ börda och att lagstiftningsramen anpassas till det hållbarhetsvillkor som fastställs i EU-lagstiftningen.

38. Europaparlamentet välkomnar resultatet av förhandlingarna om översynen av förordningen om fiskerikontroll, särskilt de regler som syftar till att stärka spårbarhetsbestämmelserna för alla fiskeri-, skaldjurs- och vattenbruksprodukter, inbegripet produkter som importerats från tredjeland. Parlamentet anser att denna spårbarhetsinformation kommer att vara mycket viktig för de europeiska konsumenterna, både på den europeiska kontinenten och i de utomeuropeiska regionerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ytterligare åtgärder med samma krav för alla produkter, oavsett i vilken utsträckning de har bearbetats, livsmedelskategori eller i vilken medlemsstat företaget är etablerat, för att se till att den information som tillhandahålls är korrekt, tydlig, fullständig och harmoniserad i alla medlemsstater och territorier, med behörighet för fiske, och i alla produktkategorier, så att den når slutkonsumenterna i ett enkelt och tillgängligt format.
39. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna i större utsträckning bör utnyttja EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, särskilt i områden där organet används i mindre utsträckning, eftersom detta ytterligare bör förbättra insamlade data och marknadsanalysen av olika delar av Europa med olika fiskkonsumtionsvanor, och erbjuda mer intuitiva och heltäckande digitala verktyg genom instrumentet. Parlamentet anser att data från EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter skulle kunna användas mer för att analysera marknaden, särskilt när det sker drastiska förändringar, såsom de som inträffade under covid-19-krisen, i syfte att aktivera krisverktyg och krisalternativ för att stabilisera marknaden.
40. Europaparlamentet är övertygat om att förbättrad spårbarhet och transparens i leveranskedjan för sektorn för vattenbruksprodukter är avgörande för att bekämpa IUU-fiske.
41. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till alla medlemsstater att anpassa kriterierna för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer så att man kan erkänna alla de olika organisationer i medlemsstaterna som utför uppgifter som till stor del faller inom en producentorganisationens ansvarsområde. Parlamentet framhåller i detta avseende sådana organisationer som *Cofradías* and *Prud'homie de pêche* samt de som är verksamma i de yttersta randområdena.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ till effektivare åtgärder för att undanröja hinder för producentorganisationer att till fullo fullgöra sina uppdrag genom att ta itu med svårigheterna för producentorganisationer för småskaligt kust- och öfiske med avseende på nationella förvaltningars olika behandling, oavsett om det gäller erkännande av producentorganisationer, daglig finansiering, administrativt stöd eller stödberättigande åtgärder.
43. Europaparlamentet understryker vikten av att se till att alla berörda parter, genom hela leveranskedjan för fiske och vattenbruk och det civila samhället, engagerar sig för att öka förtroendet och förståelsen för tillämpningen av bestämmelserna i den

gemensamma marknadsordningen, särskilt genom att upprätthålla och stärka samarbetet med den rådgivande nämnden för marknader.

o

o o

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

BILAGA: ENHETER ELLER PERSONER SOM FÖREDRAGANDEN HAR MOTTAGIT SYNPUNKTER FRÅN

Föredraganden förklarar, i enlighet med artikel 8 i bilaga I till arbetsordningen, att hon har mottagit synpunkter från följande enheter eller personer i samband med att betänkandet utarbetades, fram till dess att det antogs i utskottet:

Enhet och/eller person
European Association of Fish Producers Organisations
Market Advisory Council
Long Distance Advisory Council
Union du Mareyage Français
European Commission

Ovanstående förteckning upprättas uteslutande på föredragandens ansvar.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	29.11.2023
Slutomröstning: resultat	+: 19 -: 0 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Niclas Herbst, Ladislav Ilčić, France Jamet, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, João Pimenta Lopes, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella, Theodoros Zagorakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gabriel Mato
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Erik Poulsen, Anne Sander

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

19	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
NI	Marc Tarabella
PPE	Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Anne Sander, Theodoros Zagorakis
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Erik Poulsen
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Ana Miranda

0	-

5	0
ID	France Jamet
The Left	João Pimenta Lopes
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Caroline Roose

Teckenförklaring:

- + : Ja-röster
- : Nej-röster
- 0 : Nedlagda röster